

ZÁHONYI VASUTAS

III. évfolyam, 7. szám

2013. július 8.

Állásom

Nem jól áll – mondta nemrég az ismerősöm, és igaz, ami igaz, zavarba estem, mint egy valamire való térközjelző. Tudjátok, amikor a síneken bóklászik egy frissen szabadult kecske, maga után húzva rabláncát. Zavarom talán érthetőbb, ha elmondom, hogy kamaszkorom óta kedvencem, ami szerinte rosszul áll, ráadásul egy hölgy volt, aki minősítette az állást. Szóval kétségeim támadtak, vajon jó-e még valamire, sőt, egyáltalán alkalmas-e mindarra, amire nagy buzgalommal használom már régóta.

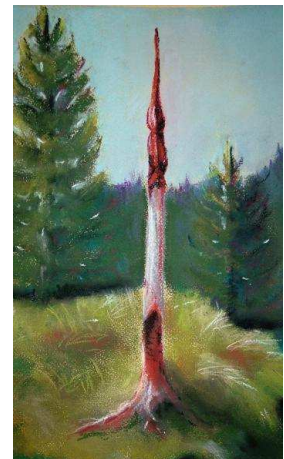

De mielőtt gondolataimba mélyedtem volna, mihez tartás végett még hozzátette, hogy nem csak rosszul áll, de kicsit bűdös is – no, ekkor két levegőt vettem egyszerre, és úgy lelassultam, mint a déli gyors nyáridőben, vagy az első havazáskor. Csupán az mentett meg a teljes összeomlástól, hogy mindezt kedvesebbik mosolyával tette, amivel mindig lenyűgöz. Szóval így valamelyest megnyugodtam, és kíváncsian néztem rá a szemem sarkából, vajon mi készítette arra, hogy ilyen határozott kijelentéseket tegyen irányomba. Ha nem ismertem volna már régóta, akár meg is sértődök, de így csak gondolkodóba ejtett a múltat, és a jövőt illetően. A jelent, persze, most nem vizsgáljuk.

Ami a múltat illeti, nem volt rossz, sőt, ha tetszik neki, ha nem, kimondottan szépnek mondanám. Igaz, akkor még a kő is lágy volt, a Tisza meg visszafelé folyt, de nekem mindig tetszett. Kamaszkorom óta szívesen veszem a kezembe, többnyire a bal kezembe – amiben talán kivétel vagyok – leginkább a középső és mutató ujjaim közé. Volt idő, amikor meg is húzogattam, sőt, hosszanti irányba végignyaltam, de már rég leszoktam róla, mostanság inkább csak nyomogatom, körbe-körbe, amolyan bevezetés ez a vágyott szeánsz előtt. Ami ezután következik, úgy vélem, egyértelmű a legtöbb ember számára, ezért a részletektől most eltekintenek.

A lényeg, hogy nem jól áll, sőt kissé bűdi, szóval illetően jelzők után muszáj elgondolkodnia önmagáról egy magamfajta férfiembernek. Mondjuk, az állására én semmiképp nem panaszkodnék, és mástól sem hallottam eleddig, hogy nekem rosszul állna, de ha ő azt mondja, talán mégis van valami a dologban. A szagán viszont én is szörnyülködtem már, főleg, ha túl sűrűn vettem az ujjaim közé. Rossz akkor sem szokott rossz lenni, de tény, a gyakorisággal egyenes arányban érzem önmagamot bűdösnek, nem beszélve azokról, akik ritkán, vagy soha sem veszik a kezükbe. Szóval tennem kéne valamit az ügyben, csak ugye, az elhatározás mindig nehéz, amitől már csak a végrehajtás nehezebb. Pedig muszáj lépnem valamit, ha nem akarom, hogy további arcvesztést kelljen tudomásul vennem, így is elég labilis a pozícióm. Márpedig ugye a pozíció nagyon fontos, még akkor is, ha jól tesz a változatosság, szóval érdemes odafigyelnem az állásra.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Annál is inkább, mert manapság – mivé lesz így a világ! – nem lehet már csak úgy elővenni, hát még nyomogatni, netán húzogatni, mert úgy néznek az emberre, mint gyújtogató a vizes szalmára. Sőt, ha nem volnék kellően óvatos, amikor szeretném, hogy tűzessé váljon a hegye, még sok pénzem is bánhatná, amiből pont annyi van nekem, mint rég, nagyon kevés. Tehát a végső konklúzió, abba kéne hagynom a nyomogatást és húzogatást, hát még a gyújtogatást, de hogyan? Hiszen, mint már jeleztem, ifjú legénységem óta élvezem minden percét, amikor velem foglalkozhatom.

Megoldás persze mindenre van, csak nem mindig tudjuk, vagy merjük tudomásul venni, hiszen ha sok-sok évig oly jó volt, nehéz az elszakadás. Kénytelen-kelletlen nagyon nehéz valamit elfogadni, szükségem volna némi motivációra, biztatásra, mert

mindaddig sem az ára, sem az nem volt elég, hogy igencsak egészségtelen elfoglaltság a kedvencemet szívni. Talán érdemes volna komolyan vennem, és persze minden dohányosnak ismerősöm szavait: Nem áll az olyan jól, sőt, nagyon bűdös tud lenni!

Dolhai József

HUMORSAROK

AZ ÚJDONSÁG VARÁZSA

A rendőrök először vannak helikopteres kiképzésen.

- Te, mi a fene ez a nagy lapos izé itt a fejünk fölött? – kérdezi az egyik.
- Nem tudom, talán a klíma – szól a másik.
- Miből gondolod?
- Mert a pilóta azóta izzad, amióta nem forog...

BÁRÁNY

Egy fiatal, barna hajú nő megáll egy birkanyáj mellett, és megszólítja a juhászt:

- Uram, ha megmondom hány birkája van, ad nekem egyet közülük?

A juhász gondolkodik, majd rábólint az üzletre. A nő hosszú ideig számol, majd egyszer csak kinyögi a végeredményt:

- Kilencvenkettő!
- Gratulálok asszonyom, válasszon egyet!

A nő felemeli a nyereményt, és elindul a kocsija felé, mire a juhász utána szól:

- Hölgyem, ha megmondom milyen az eredeti hajszíne, visszaadja pulimat?

Balogh Attila

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypnet.hu, zhtk@vsz.hu